

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Da jeg besluttede, at min tidligere pressesekretær skulle have et halvt års løn efter sin fratræden, var det alene ud fra en rimelighedsbetragtning. Så der ligger ikke nogen aftale om, at Henrik Gade Jensen ikke må udtale sig om sagen eller andet. Det er åbenbart meget vanskeligt at forstå, at der ikke er noget hokuspokus i denne sag, at tingene faktisk fuldstændig er, som jeg har sagt igen og igen.

Det er egentlig lidt bekymrende, at man er så mistroisk fra oppositionens side, at man må spørge og spørge og spørge og stadig væk give udtryk for, at der nok ligger noget andet i de ting, der er blevet sagt, og i de handlinger, der er udført. Det gør der ikke. Det er, som jeg har sagt. Der er ikke noget, der er skjult i denne sag.

Aage Frandsen (SF):

Når vi spørger, hænger det jo sammen med, at der fremkommer oplysninger. Jeg synes, at regeringen skulle være taknemlig for, at vi giver regeringen lejlighed til at få afkræftet nogle påstande, som er fremme. Det er sådan set den ene grund.

Den anden grund er jo, at det er meget usædvanligt. Jeg vil da gerne have ministeren til at bekræfte, at det ikke er det normale. Og i den forbindelse vil jeg godt spørge, om ministeren i den forbindelse havde nogle overvejelser, hvor jurister i ministeriet eller andre ligesom var inde i drøftelsen af, om det her er en ordening, som man kan bruge.

Det er jo sådan, at hvis det er en privat virksomhed, er det en privat virksomhedsejer, som står til regnskab over for sig selv, og hvis det er et aktieselskab, er det aktionærerne, man står til regnskab over for, men her er det over for borgerne.

Derfor skal kirkeministeren altså forstå, at det som noget helt naturligt skal forklares, når ministeren siger, at det er rimeligt og anstændigt. Jeg ville nok mene, at hvis ministeren mente, at det, der var foregået, var uanstændigt, skulle ministeren selvfølgelig ikke have ladet vedkommende gå, for det er da urimeligt over for vedkommende at skulle gå af den grund. Det ville da være det mest anstændige af kirkeministeren i stedet for det med at lade vedkommende gå og så give den aftrædelsesløn, hvilket er meget usædvanligt.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg har truffet beslutning om, at min tidligere pressesekretær skulle have et halvt års løn efter sin fratræden. Det er selvfølgelig ikke almindeligt, men en pressesekretærs ansættelsesforhold er ikke almindelige. Det ved hr. Aage Frandsen udmærket, for det er jo derfor, der bl.a. er lavet en betænkning, 1354, hvor man netop beskriver ministrenes særlige rådgiveres situation.

Det er en anderledes og usædvanlig stilling, og derfor er der ikke noget mærkeligt i, at en fratrædelsesløn også kan være usædvanlig.

Jeg har samlet set vurderet, at det var rimeligt og anstændigt, at et menneske, når han pludselig med et uden i virkeligheden at have besluttet at ville forlade stillingen, men på grund af omstændighederne må forlade den, så også kan forsørge sig og sine i et halvt år.

Kl. 14.55

Jeg synes også godt, at jeg vil fortælle – jeg anerkender hr. Aage Frandsens hensyntagen til folkestyret – hvad min tidligere pressesekretærs løn har været. Han har fået overenskomstmæssig løn, og han har fået 25.450 kr. om måneden. Han var ansat 30 timer om ugen. Det siger jeg for at understrege, at han ikke har haft en vældig stor gage, hvoraf han har kunnet lægge penge til side for at kunne klare et pludseligt indtægtstab.

Alt det har jeg gjort op, og derfor besluttede jeg, at han skulle have 6 måneders fratrædelsesløn.

Aage Frandsen (SF):

Det er selvfølgelig rigtigt, at særlige rådgivere er under særlige regler, men det er i hvert fald ikke sådan, at den ordening, som kirkeministeren her har benyttet sig af, er en del af de regler. Reglerne er, at vedkommende fratræder samtidig med ministeren og derefter får 6 måneders løn. Nu har ministeren altså lavet nogle nye regler.

Men det kan jo ikke være sådan, at fordi et menneske ikke har været i stand til at lægge penge til side, skal vedkommende have en aftrædelsesordening. Det synes jeg måske ville være udmærket, men det ville være ret dyrt, for jeg går ikke ud fra, at en medarbejder i Kirkeministeriet, som er ansat under normale vilkår og ikke som særlig rådgiver, kan gå hen og sige: Jeg vil gerne sige op i dag, men jeg vil i øvrigt gerne have 6 måneders løn.

Jeg går ikke ud fra, at det er sådan, og derfor synes jeg, at den model, som ministeren har valgt, er meget usædvanlig, og den er også me-